

Vergaderjaar 2002–2003

28 476

Wijziging van de Mediawet met het oog op noodzakelijke verbeteringen van de wet en de uitvoering daarvan

Nr. 6

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 31 maart 2003

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

Artikel I wordt als volgt gewijzigd:

1.

In onderdeel A worden de punten 6 en 7 vervangen door:

6. Onderdeel rr komt te luiden:

rr. politieke partij: een politieke partij als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet subsidiëring politieke partijen.

7. In onderdeel xx wordt «reclame-uiting» vervangen door: boodschap.

8. In onderdeel yy wordt «algemene landelijke omroep of algemene omroep door commerciële omroepinstellingen» vervangen door: algemene omroep.

2.

Na onderdeel E worden twee onderdelen ingevoegd, luidende:

Ea

In artikel 26, eerste lid, wordt «reclameboodschappen» vervangen door: reclameboodschappen en telewinkelboodschappen.

Eb

In artikel 27, eerste lid, wordt «reclameboodschappen» vervangen door: reclameboodschappen en telewinkelboodschappen.

3.

Na onderdeel M wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Ma

In artikel 43a wordt «reclameboodschappen» vervangen door: reclameboodschappen en telewinkelboodschappen.

4.

Onderdeel O wordt vervangen door:

O

Artikel 50, achtste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de eerste en tweede volzin wordt «reclameboodschappen» telkens vervangen door: reclameboodschappen en telewinkelboodschappen.

2. Na de tweede volzin worden twee volzinnen ingevoegd, luidende: Telewinkelboodschappen die in het programma van de Stichting Etherreclame worden opgenomen duren elk ten hoogste één minuut. Een blok als bedoeld in artikel 41a, derde lid, bestaat voor ten hoogste tweederde van de duur uit telewinkelboodschappen.

3. In de vijfde volzin wordt «duidelijk onderscheiden van» vervangen door: door optische of akoestische middelen duidelijk onderscheiden van.

5.

Na onderdeel O wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Oa

In artikel 52, eerste lid, wordt «reclameboodschappen» vervangen door: reclameboodschappen en telewinkelboodschappen.

6.

Na onderdeel Z wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

Za

In artikel 76a, eerste lid, wordt «reclameboodschappen» vervangen door: reclameboodschappen en telewinkelboodschappen.

7.

Na onderdeel CC wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

CCa

In artikel 128, eerste lid, wordt «reclameboodschappen» vervangen door: reclameboodschappen en telewinkelboodschappen.

8.

Na onderdeel FF wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

FFa

In artikel 166, tweede lid, onderdeel b, wordt «reclameboodschappen» vervangen door: reclameboodschappen en telewinkelboodschappen.

Toelichting

Onderdeel 1.

Op grond van artikel 39g van de Mediawet kan zendtijd worden toegewezen aan politieke partijen. Hoewel de Mediawet zelf geen definitie van «politieke partij» bevat, gaat de Mediawet er van uit dat zendtijd kan worden toegewezen aan politieke partijen die voldoen aan de definitie van politieke partij zoals die is opgenomen in artikel 1, onderdeel b, van de Wet subsidiëring politieke partijen (wet van 17 mei 1999, Stb. 257). Dit blijkt uit de memorie van toelichting bij die wet (Kamerstukken II, 1997/98, 25 704, nr. 3). Bij die wet is de in de Mediawet voorkomende omschrijving «politieke partijen en groeperingen» vervangen door het begrip «politieke partij». In de toelichting daarop is gesteld dat daarmee aansluiting wordt gezocht bij de definitie van politieke partij van de Wet subsidiëring politieke partijen. Op grond daarvan wordt onder «politieke partij» verstaan: een vereniging waarvan de aanduiding op grond van artikel G 1 van de Kieswet is geregistreerd in het register van aanduidingen voor de verkiezingen van leden van de Tweede Kamer. Bij de laatstgehouden verkiezingen voor de leden van de Tweede Kamer op 22 januari 2003 bleek daarover enige onduidelijkheid te bestaan. Bij die gelegenheid heeft het Commissariaat voor de Media zendtijd toegewezen aan de Blanco Lijst E. Ratelband, terwijl deze nog niet aan de definitie van «politieke partij» voldeed. Om praktische redenen is die zendtijdtoewijzing gehandhaafd. Om meer duidelijkheid te scheppen wordt in de Mediawet een definitie van «politieke partij» opgenomen, waarbij verwezen wordt naar de desbetreffende definitie in de Wet subsidiëring politieke partijen.

Onderdelen 2 tot en met 8.

Bij de wet van 8 juni 2000 tot wijziging van de Mediawet en de Tabakswet (implementatie wijziging richtlijn «Televisie zonder grenzen»), Stb. 252, en het besluit van 7 december 1999, houdende wijziging van het Mediabesluit (implementatie wijziging richtlijn («Televisie zonder grenzen»)), Stb. 545, zijn regels gesteld ter implementatie van de gewijzigde richtlijn «Televisie zonder grenzen». Deze regels hebben onder meer betrekking op telewinkelen en richten zich op commerciële omroepinstellingen. In de praktijk worden nu echter ook korte reclameuitingen in reclameblokken aangeboden waarin bijvoorbeeld een telefoonnummer, e-mail- of internetadres wordt getoond of genoemd, al dan niet met de vermelding dat langs die weg het product of de dienst kan worden besteld. Deze elementen kunnen ertoe leiden dat een dergelijke reclameuiting als een telewinkelboodschap moet worden aangemerkt. Het uitzenden van die korte reclameuitingen met telewinkelkenmerken zou voor de publieke omroep mogelijk moeten kunnen zijn, zonder dat dat leidt tot het uitzenden van TellSell-achtige programma's. Dat laatste blijft voor de publieke omroep verboden. Adverteerders sluiten bij de wijze waarop zij het publiek in reclameboodschappen benaderen aan bij de technische en communicatieve mogelijkheden waar het publiek gebruik van kan maken. De regelgeving inzake telewinkelen heeft niet tot doel de publieke omroep van die ontwikkeling af te sluiten. Na overleg met het Commissariaat voor de Media is overwogen dat er geen bezwaar tegen bestaat om publieke omroepinstellingen toe te staan korte, niet langer dan één minuut durende telewinkelboodschappen in reclameblokken op te nemen. Deze korte reclameuitingen hebben meer gelijkenis met de «gewone» reclameboodschappen. In zoverre sluit dit ook aan bij de richtlijn, die ook korte telewinkelspots onderscheidt van de langer durende telewinkelprogramma's. Bepaald is tevens dat een reclameblok

voor niet meer dan tweederde van de duur uit telewinkelloodschappen mag bestaan.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen,
C. H. J. van Leeuwen